

1K kapitola 12.

[1] Pokud jde o duchovní dary, bratří, nechtěl bych vás nechat v nevědomosti. [2] Pamatujte se, že když jste byli pohané, táhlo vás to neodolatelně k němým modlám. [3] Proto vám zdůrazňuji, že žádný, kdo mluví z Ducha Božího, neřekne: "Ježíš buď proklet", a že nikdo nemůže říci: "Ježíš je Pán", leč v Duchu svatém. [4] Jsou rozdílná obdarování, ale tentýž Duch; [5] rozdílné služby, ale tentýž Pán; [6] a rozdílná působení moci, ale tentýž Bůh, který působí všecko ve všech. [7] Každému je dán zvláštní projev Ducha ke společnému prospěchu. [8] Jednomu je skrze Ducha dáno slovo moudrosti, druhému slovo poznání podle téhož Ducha, [9] někomu zase víra v témž Duchu, někomu dar uzdravování v jednom a témž Duchu, [10] někomu působení mocných činů, dalšímu zase prorocství, jinému rozlišování duchů, někomu dar mluvit ve vytržení, jinému dar vykládat, co to znamená. [11] To všechno působí jeden a týž Duch, který uděluje každému zvláštní dar, jak sám chce. [12] Tak jako tělo je jedno, ale má mnoho údů, a jako všechny údy těla jsou jedno tělo, ač je jich mnoho, tak je to i s Kristem. [13] Neboť my všichni, ať Židé či Řekové, ať otroci či svobodní, byli jsme jedním Duchem pokřtěni v jedno tělo a všichni jsme byli napojeni týmž Duchem. [14] Tělo není jeden úd, nýbrž mnoho údů. [15] Kdyby řekla noha: "Protože nejsem ruka, nepatřím k tělu", tím by ještě nepřestala být částí těla. [16] A kdyby řeklo ucho "Protože nejsem oko, nepatřím k tělu," tím by ještě nepřestalo být částí těla. [17] Kdyby celé tělo nebylo než oko, kde by byl sluch? A kdyby celé tělo nebylo než sluch, kde by byl čich? [18] Ale Bůh dal tělu údy a každému z nich určil úkol, jak sám chtěl. [19] Kdyby všechno bylo jen jedním údem, kam by se podělo tělo? [20] Ve skutečnosti však je mnoho údů, ale jedno tělo. [21] Oko nemůže říci ruce: "Nepotřebuji tě!" Ani hlava nemůže říci nohám: "Nepotřebuji vás!" [22] A právě ty údy těla, které se zdají méně významné, jsou nezbytné, [23] a které pokládáme za méně čestné, těm prokazujeme zvláštní čest, a neslušné slušněji zahalujeme, [24] jak to naše slušné údy nepotřebují. Bůh zařídil tělo tak, že přehlíženým údům dal hojnější čest, [25] aby v těle nedošlo k roztržce, ale aby údy shodně pečovaly jeden o druhý. [26] Trpí-li jeden úd, trpí spolu s ním všechny. A dochází-li slávy jeden úd, všechny se radují spolu s ním. [27] Vy jste tělo Kristovo, a každý z vás je jedním z jeho údů. [28] A v církvi ustanovil Bůh jedny za apoštoly, druhé za proroky, třetí za učitele; potom jsou mocné činy, pak dary uzdravování, služba potřebným, řízení církve, řeč ve vytržení. [29] Jsou snad všichni apoštoly? Jsou všichni proroky? Jsou všichni učiteli? Mají všichni moc činit divy? [30] Mají všichni dar uzdravovat? Mají všichni schopnost mluvit ve vytržení rozličnými jazyky? Dovedou je všichni vykládat? [31] Usilujte o vyšší dary!